

MISSIO SAVO
4.2.2006
Oravikosken srk-talo
Raamattutunti
Väinö Hotti

KIITOS SULLE, JUMALANI

Kiittävä ihminen

Meistä jokainen on varmaan kohdannut kiittävän ihmisen. Hänen vierellään on helppo olla, elää ja hengittää. Jotenkin tuntuu, että tuo mieliala jopa tarttuu. Positiivinen asenne leviää ympäristöön. "Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomat, ja minun kasvojeni loistaessa eivät he synkiksi jääneet" (Job 29:24).

Kiittämätön ihminen

Kaikki tuntuu olevan pielessä. Kaikkea moititaan. Kaikkea puuttuu. On vaikea elää tällaisen ihmisen lähellä. Hän on raskas taakka itselleen ja ympäristölleen. Hän asuu "Nurinakadun" varrella. Mitenkä kiittämättömyys liittyy vanhuuteen? Onko se vanhuuden erottamaton osa? "Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: "Nämä eivät minua miellytä"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin" (Saarn.12:1-2).

Sukuvika

Kiittämättömyys on ihmisessä perinnöllistä; se on sukuvika. Ihminen ei luonnostaan kiitä. Jokainen ihminen on moninaisista lahjoista osallinen, mutta harvoilta tulee kiitosta.

"Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin" (Matt.5:44-45).

Kiittämättömyys liittyy pakanuuteen: "koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt" (Room.1:21).

"Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen. Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?" (Luuk.17:15-18).

Olosuhteet vaikuttavat?

Pinnallisesti ajatellen voisi olettaa, että olosuhteet vaikuttavat ja ratkaisevat asian. Viime kädessä tilanne ei ole kuitenkaan näin mustavalkoinen. Ulkonaisesti saattaa kaikki olla hyvin, mutta kiitosmieltä ei ole. Pelkät ajalliset asiat eivät lopulta pysty tyydyttämään ihmistä. Ne eivät tyydytä ihmisen iäisyyskaipuuta, joka on perua paratiisielämästä. Aina tuntuu jotakin puuttuvan: enemmän,

aina vaan enemmän.

"Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala. Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla Jumalan kasvojen eteen?" (Ps.42:2-3).

"Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikansa, myös iankaikkisuuden hän on pannut heidän sydämeensä" (Saarn.3:11).

Köyhä on kiittämätön

On loogista, että sieltä, missä on puute kaikesta, ei löydetä kiitollista mieltä; ei ole mistä kiittää.

Myös hengellisessä mielessä köyhä ihminen on kiittämätön. Uskova, jolle eivät ole avautuneet Jumalan aarteet Jeesuksessa Kristuksessa, on köyhä - ja kiittämätön. Hän on verrattavissa tuhlaajapojan vanhempaan veljeen: kaikkea on paitsi kiittävää mieltä!

25. Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon.

26. Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.

27. Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin'.

28. Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi.

29. Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkin et ole minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystäväieni kanssa.

30. Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlanut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.'

31. Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.

32. Mutta pitihän nyt riemuja ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'" (Luuk.15:25-32).

Silmien avautuminen

On tarpeen, että uskovan silmät avautuvat näkemään hänelle Kristuksessa lahjoitetun aarteen.

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään

19. ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,

20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa" (Ef.1:15-21).

Tästä silmien avautumisesta seuraa välttämättä kiitosmieli.

Taivaallinen aarre

Kristuksessa meille lahjoitettu aarre lyö laudalta kaikki maalliset aarteet: "Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli" (Ps.73:25). Tämä aarre saa kiitoksen nousemaan sydämen pohjasta: "En voi olla kiittämättä, kun niin hyvä Herra on."

Jumala on rakkaus

Herra on tosiaan hyvä, hän on rakkaus: "Jumala on rakkaus" (1 Joh.4:8). On tärkeää, että meillä on oikea kuva Jumalasta. Oikea kuva Jumalasta on: Jumala on rakkaus. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh.3:16).

Omakehtainen kokemus

On tärkeää, ettei Jumalan rakkaus ole meille vain teoriaa, vaan omakohtaista kokemusta. Ihminen tarvitsee tänään rakkauden kokemista. Tämä maailma on rakkaudesta köyhä maailma, vaikka täällä päinvastaista toivotetaan. Pienet lapset jäävät usein vaille äidin ja isän rakkautta - puhumattakaan, että aivan pienimmät raastavasti teloitetaan abortissa. Kun ihminen ei saa ja koe rakkautta, hän alkaa voida pahoin sekä psyykkisesti että fyysisesti. Moni harhautuu pahoin yrittäessään löytää ja saada rakkautta; nämä retket tulevat varsin kalliiksi. Pettyneenä ihminen päättelee, maailmassa ei ole lainkaan rakkautta. Tämän kaiken jälkeen on suuri positiivinen yllätys, kun syntinen kohtaa Jeesuksen, joka on "täynnä armoa ja totuutta", Joh.1:14. "Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi" (Luuk.15:20).

Usko ainoastaan

Tämä rakkaus omistetaan uskolla: "Älä pelkää, usko ainoastaan" (Mark.5:36). "Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä" (1 Joh.4:16).

Ansioton rakkaus

Jeesuksen rakkaus on ihmeellinen sikäli, että se ei katso henkilöön. Kurjinkin ihminen, huonoinkin kansalainen voi tulla tästä rakkaudesta osalliseksi. Maallinen rakkaus valitsee kohteensa, mutta taivaallinen ei. On suurenmoinen asia, että esim. laitapuolen kulkijakin kelpaa Jeesukselle. Hän on monen hylkäämä. Moneen hän on laittanut elämänsä aikaan toivonsa - turhaan. Nyt hän kohtaa miehen, joka noteeraa hänet, välittää hänestä - jopa rakastaa häntä. Voiko tällainen henkilö olla olemassa? On luonnollista, että kiitos kumpuaa tällaisen ihmisen sydäimestä!

Ei enää köyhä

Uskoon tullut ei ole enää köyhä. Hän on päässyt osalliseksi jumalallisesta perinnöstä ja taivaan rikkauksista. Tuo aarre on tosiaan taivaassa varattuna hänelle, mutta hän saa tästä perinnöstä vakuuden, "etumaksun", jo täällä alhaalla. Tämä on Pyhä Henki. "Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatun Pyhän Hengen sinetti, sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi" (Ef.1:13-14). -Kyllähän tämän pitäisi synnyttää kiitollista mieltä!

Maallinen ohessa

Uskova saa kaiken ajallisen taivaallisen perinnön kylkiäisinä.

"Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan" (Matt.6:33).

"Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? (Room.8:32).

"Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen" (1 Tim.4:8).

Herra tärkein

Uskovan tulee aina muistaa, että Herra on kuitenkin tärkeämpi kuin hänen kaikki lahjansa. Meidän tulee osata erottaa lahjat lahjojen antajasta; lahjat voidaan ottaa pois, mutta ei Herraa. "Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" (Joh.21:16).

"Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi" (Ilm.2:4).

"Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä" (Joh.10:29).

35. Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

36. Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

37. Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

38. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,

39. ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme" (Room.8:35-39).

Kristus riittää

Kiitollisuuden aikaansaamiseksi ihmissydämessä "Kristus riittää"; kun mulla Jeesus on, niin mulla kaikki on."

"Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra" (1 Kor.1:30-31).

"Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on teidän, teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan" (1 Kor.3:21-23).

"Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaikeksi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"? Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei". Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on". Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme" (2 Kor.1:17-20).

Vankilassakin Kristus saa aikaan kiitosmielen: "Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä" (Apt.16:25).

"Missä on Jumala, minun Luojan, joka yöllä saa viriämään ylistysvirret" (Job 35:10).

"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat. Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani; ja minä saan asua Herran huoneessa päivieni loppuun asti" (Ps.23).

Kiitos lähimmäisen puolesta

Omasta puolestamme voimme kiittää; ja se on oikein. Paavali kiittää myös lähimmäistensä puolesta:

"Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne, sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan; me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa" (Kol.1:3-5).

"Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herramme Jeesukseen Kristukseen" (1 Tess.1:2-3).

"Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte" (1 Tess.2:13).

"Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden" (1 Tim.2:1-4).

Älä unohda

Ihmisellä on taipumus unohtaa Jumalan hyvät teot. Daavid oli kokenut tämän ja siksi hän puhuu sydämelleen: "Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvyydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan" (Ps.103:1-5).

Köyhä kiitos

Uskova on kiittävä ihminen, mutta hän kokee kiitoksensa köykäiseksi.

"Vaan heikko on mun kiitokseni, Ja ylistys niin köyhä on. Oi, jospa yhtyis virteheni Myös luomakunta loputon Ihmeitä Luojan lausumaan, Herralle tuomaan kiitostaan" (Hgl.323:2).

"Se virsi ain` on heikko ja kiitos köyhä on, niin usein nurkumiellä mä kuljen lohduton. Vaan kuitenkin mua hoidat lahjojas tuhlaillen, päivästä päivään kannat perille saatellen" (Tuomenoksa).

"En osaa minä sinua Herra kiittää niin kuin tahtoisin, mutta ole sinä Jeesus Kristus minun kiitokseni Jumalan edessä" (kuoleva Paavo Ruotsalainen).